

at sige falder med Døren ind i Huset til Dem. Og oven i Købet i en saadan Hede!“

Fru Betty modtog ham med netop saa megen Forekommenhed, som var nødvendig for ikke at være ligefrem uhøflig. Hun satte sig paa Bænken ved Siden af Ragnhild og bød ham med en afmaalt Haandbevægelse at tage Plads paa den højryggede Havestol, hvor han en Gang før havde siddet i de samme to Damers Selskab.

Pateren tørrede roligt Sveden af sin Pande, som om han Ingenting mærkede. Og virkelig var der ogsaa noget usædvanlig Aandsfraværende over ham. Efter at han en Tid havde udbredt sig om den forfærdelige Varme, sad han en Stund ganske tavs, tilbagelænet i sin Yndlingsstilling, med de ringbesatte Hænder samlede foran sig, saa at kun Fingerspidserne berørte hinanden.

„Jeg hører, at Pastoren har været til Møde inde paa Højskolen,“ ytrede tilsidst Fru Betty.

„Ja! Jeg kommer just derfra.“

„Der var vel mange Folk forsamlede.“

„Aa — de var lige ved at krybe op paa Skuldrene af hinanden for at komme til at høre! Den Slags Menings-Turneringer er nu en Gang bleven vore Dages Folkeforlystelser. Og det gik virkelig ogsaa — i dobbelt Forstand — ganske hedt til.